

นิพนธ์ต้นฉบับ

คู่มือช่วยในการเตรียมตัวสำหรับสอบปฏิบัติเครื่องดนตรี หอร์นเพื่อเข้าสอบในระดับปริญญาตรีในประเทศไทย Handbook of Preparation for Horn to Audition Into Under-graduate School in Thailand

กฤษณ์ วิกรวงศ์วนิช¹
Krit Vikornvongvanich

บทคัดย่อ

วิจัยฉบับนี้เกิดขึ้นจากประสบการณ์การสอน และการเป็นกรรมการสอบปฏิบัติในระดับอุดมศึกษาเป็นเวลา หลายปีของผู้วิจัย ซึ่งที่ผ่านมาพบปัญหาหลักด้านที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่เตรียมตัวมาสอบ ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นคือ นักเรียนเลือกบทเพลงไม่เหมาะสมกับการสอบ ไม่มีการเตรียมตัวที่ดีพอ มีความตื่นเต้นสูงมาก เมื่อถึงเวลาสอบ นักเรียนไม่สามารถทำสอบได้ดี นำไปสู่การเสียโอกาสในการเข้าศึกษาในสถาบันที่ตนเองต้องใจไว้ จากข้อมูลที่รวบรวม และสรุปได้ทำให้ทราบว่า ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นมีดังต่อไปนี้ นักเรียนส่วนใหญ่เรียนจากกิจกรรมวงโยธวาทิตที่ใช้ระบบ รุ่นพี่สอนรุ่นน้อง และมีครุประՃวนดนตรีอยู่คนเดียวที่ต้องสอนทุกเครื่อง ขาดแคลนตำแหน่งผู้ช่วย ขาดแคลนโน๊ต เพลงสำหรับฝึก ขาดแคลนผู้ฝึกสอนประจำเครื่องมือเฉพาะแต่ละชนิด ใช้เวลาในการเตรียมตัวสอบน้อยเกินไป ปัญหาเหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยมีความตั้งใจจะช่วยแก้ปัญหา โดยการเก็บข้อมูลงานวิจัย และจัดทำคู่มือช่วยในการสอบปฏิบัติ สำหรับเครื่องมือเอกอิทธิพลนี้

ผลสรุปที่ได้จากการวิจัยมีดังนี้

- ต้องตัดสินใจที่จะสอบเข้าเรียนภาคต่อให้ได้เร็วที่สุด
- ควร练习เวลาในการเตรียมตัวมากกว่า 6 เดือน
- บทเพลงแนะนำสำหรับการสอบ Mozart : Horn Concerto No 3, Saint Saens : Concertpiece, Franz Strauss : Nocturno
- จำบทเพลงให้ได้ทั้งหมด จะลดความตื่นเต้นในเวลาสอบปฏิบัติได้

คำสำคัญ: หอร์น; คู่มือสำหรับผู้เรียน; สอบปฏิบัติดนตรี

Abstract

The research “Handbook of preparation for horn to audition into under-graduate school in Thailand.” was motivated by the researchers experience in teaching and judging for auditions for many years, and has witnessed

¹อาจารย์สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Western Music Department, Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

many students and candidates that bare the same issues, such as, not choosing a proper repertoire, having stage fright and anxiety, being under-prepared and etc. Which led to an unsuccessful audition.

Through these facts and experiences, the researcher has come to realize the causes of these problems were most students and candidates were sharing. By learning their instruments thru playing in high school wind bands, they were not given a proper instruction in many regards, since there were no specific instructor for each instrument. Moreover, the lack of teaching and learning materials such as, sheet music, CDs, or method books are widely common in high schools.

This research is the intention of the researcher, as a horn player and horn teacher, to moderate these problems and is to be used as a hand book to help preparing a prospect candidate to a successful audition.

Conclusions:

- The candidate must be well-prepared and have enough time to prepare for the audition (at least 6 months before the audition period).
- Example of standard repertoire for audition : Mozart : Horn Concerto No 3, Saint Saens : Concertpiece, Franz Strauss : Nocturno
- The candidate should be able to memorize the repertoire in order to reduce anxiety and stage-fright.

Keyword: Horn; Audition; Horn Handbook.

1. บทนำ

จากประสบการณ์ของผู้วิจัย สอนปฏิบัติเครื่องมือເเอกสาร์น และในการเป็นกรรมการสอบปฏิบัติเพื่อเข้าร่วมค่ายดนตรี เข้าร่วมวงดันตรีออร์คेसตราและดับเบิลเบาธ์ และโดยเฉพาะเพื่อเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาของหลายสถาบัน สำหรับเครื่องดันตรีชนิดต่างๆ ทั้งเครื่องลมไม้ และเครื่องลมทองเหลือง ที่ผ่านมากกว่าสิบปี ทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้และมองเห็นถึงปัญหาในการเตรียมตัวสำหรับความพร้อมและความไม่พร้อมของผู้ที่เข้ามาสอบแต่ละคน ในขณะที่การสอบแต่ละครั้งในแต่ละชนิดของเครื่องดันตรี ในแต่ละปีจะมีผู้สนใจสมัครมาสอบเป็นจำนวนมาก แต่จำนวนรับจริงในแต่ละเครื่องดันตรีอาจจะรับเพียง 1 ถึง 2 คน หรือมากกว่านั้น เล็กน้อย ในแต่ละชนิดเครื่องดันตรี และบางชนิดเครื่องดันตรีไม่รับเลยก็มีเฉพาะผู้ที่มีความพร้อมมากที่สุด และแสดงฝีมือออกมากได้ดีที่สุดเท่านั้นถึงจะชนะใจกรรมการ และผ่านการสอบปฏิบัตินั้นๆได้

ซอร์นได้ถูกจัดว่าเป็นเครื่องดันตรีที่ยากมากที่สุดชนิดหนึ่งในบรรดาเครื่องดันตรีที่ใช้ในออร์คेसตรา (ไขแสง ศุขะวัฒน์ 2535) “เสียงของซอร์นเหมือนเสียงเข้าสัตว์ คือมีลักษณะโปร่งเบา นุ่มนวล กังวาน เป็นเสียงที่ก่อให้เกิดความรู้สึกส่งงามที่สุดในบรรดาเครื่องดันตรีทั้งหลาย ผู้เป่าจะเล่นให้แผลก้องแสดงถึงอำนาจใจ หรือจะเล่นให้อ่อนหวานละมุนละไมก็ได้ คือตกว่าหลายคนนิยมใช้ออร์นบรรยายความงดงามของธรรมชาติ” สำหรับซอร์นแล้วความยากในการเป่าที่นักเรียนจากเครื่องลมทองเหลืองอื่นๆคือ เป็นเครื่องที่มีท่อที่ยาวมาก มีเม้าท์เพลที่เล็ก และมีปลายลำโพงที่บานออกมากกว้างมาก (ด้นย ลิมปดันย 2522) “แต่ชนิดนี้เป็นท่อม้วนมีขนาดยาว 7 ฟุต 4 นิ้ว และถ้าจะนับรวมส่วนต่อเติมก็ได้ถึง 11 ฟุต 8 นิ้วครึ่ง” เครื่องลมทองเหลืองทุกชนิดสร้างเสียงโดยการล้วนของริมฝีปาก พร้อมกับการสร้างเสียงสั่น (buzz) ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับวิธีการของลิ้นคู่ (double reed) ผู้เล่นใช้ mouthpiece ประดองอยู่ที่ริมฝีปากของตนเอง หรือรูปปากของตนเอง และร่วนรวมลม

และการ buzz ซึ่งตรงไปยังเครื่องดนตรีโดยผ่านท่อน้ำเสียง (leadpipe) เครื่องดนตรีจะทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดเสียงจาก การ buzz ขยายเสียง และปุ่งเสียงนั้นๆ ออกมา

ท่อของเครื่องเป่าลมทองเหลืองทำด้วยทองเหลือง Horns, Flugelhorns, Tubas และเครื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกัน ที่ท่อที่เป็นทรงกรวย (ยกเว้นส่วนที่เชื่อมต่อกับวาล์วซึ่งท่อจะเป็นทรงกระบอก) ส่วน Trumpet และ Trombone ความยาวของท่อส่วนใหญ่จะเป็นทรงกระบอกมากกว่า เครื่องลมทองเหลืองสมัยปัจจุบันทั้งหมดจะมีท่อที่ บานออกซ่างปลายสุดที่ลำโพง ซึ่งจะช่วยให้เสียงกระจายออกได้

ผู้เล่นสามารถเปลี่ยนระดับเสียงได้ด้วยการควบคุมความตึงหย่อนของริมฝีปาก ด้วยการปฏิบัติวินี้ เป็นพื้นฐานของการเปลี่ยนระดับเสียง และประกอบกับกฎของ Natural harmonics ที่ขึ้นอยู่กับความยาวของ ท่อด้วย ปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาจึงเป็นส่วนที่ทำให้ออร์ган เป็นเครื่องดนตรีที่เล่นได้ยากมาก ถ้าผู้เล่นไม่ได้ผ่าน การฝึกฝนมาอย่างดี และถูกต้อง ก็จะเป็นภารายกที่จะทำให้ผู้นั้นสามารถเล่นออร์ганให้ได้

ปัจจุบันมีนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่สนใจที่จะเรียนต่อเอกดนตรีสถาล(คลาสสิค) ใน แต่ละชนิดเครื่องดนตรีมากขึ้นเมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมา แต่จำนวนรับของแต่ละสถาบันการศึกษาไม่สามารถเปิดรับได้มากพอสำหรับความต้องการเข้าศึกษาต่อของผู้มาสอบมากนัก นักเรียนที่เตรียมตัวมาไม่ได้ พอกที่พลาดจากสถาบันที่มีชื่อเสียงอยู่ในอันดับต้นๆ ของประเทศ ก็ต้องเลือกสอบรอบสอง หรือรอบต่อๆ ไป ของสถาบันที่มีชื่อเสียงรองลงมา หรือสถาบันอื่นๆ ที่มีการสอบที่หลัง ถึงจะนั้นจำนวนผู้สอบก็ยังมีมากกว่า จำนวนที่เปิดรับอยู่มาก ประเด็นสำคัญที่จะยกมาในการสร้างงานวิจัยคุณคือ การเรื่องการเตรียมตัวให้พร้อม สำหรับการสอบปฏิบัติสำหรับนักเรียนที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจสูง แต่ขาดความรู้ในภาระเตรียมตัวสำหรับการสอบ ปฏิบัติที่ดี โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ห่างไกลจากการเรียนทางด้านดนตรีจากต่างจังหวัด ที่ผ่านมาผู้วิจัยเห็น นักเรียนที่มีความมุ่งมั่น และตั้งใจอย่างสูงที่ต้องการที่จะเข้าเรียนด้านดนตรีสถาล เอกดนตรีปฏิบัติ แต่ เนื่องจากตนเองมาจากจังหวัดที่ห่างไกล ความเจริญทางด้านดนตรียังเข้าไม่ถึง หรือไม่ได้อยู่ในตัวเมือง และ ไม่ใช่จังหวัดใหญ่ที่การเรียนการสอนดนตรียังไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งโดยมากไม่มีการเรียนการสอนดนตรีที่เข้ม ข้นและไม่มีมาตรฐานการเรียนการสอนที่ดีพอ โดยเฉพาะการฝึกปฏิบัติที่ไม่มีประสิทธิภาพ ผลอาจจะเนื่อง มาจาก ในจังหวัด หรือพื้นที่นั้นๆ ไม่มีครู และผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางดนตรีทั้งทางทฤษฎี และทาง ปฏิบัติมากพอ ถึงแม้บ้านเรียนบางส่วนอาจจะมีการเรียนในระดับที่สามารถสอบผ่านในขั้นตอนของการสอบ ทฤษฎีได้ก็ตาม แต่ในการเตรียมตัวด้านการปฏิบัติเครื่องดนตรีออก นักเรียนอีกจำนวนมากไม่สามารถเตรียม ตัวได้ดีตามที่แต่ละสถาบันได้กำหนดมาตรฐานเบื้องต้นได้ เช่น ไม่รู้วิธีที่จะควบคุมการเล่นของตนเองให้ได้ ไม่รู้วิธีการฝึกบันไดเสียงที่ถูกต้อง ไม่รู้วิธีที่จะเล่นบทเพลงบังคับได้ดีตามที่ควรจะเป็น หรือไม่รู้แม่กระทั้ง บทเพลงมาตรฐานของเครื่องดนตรีที่ตนเองใช้สำหรับสอบคือบทเพลงอะไร ผู้วิจัยรู้สึกถึงความตั้งใจที่สูญเปล่า ที่นักเรียนจากจังหวัดที่ความรู้ด้านดนตรียังไม่พัฒนาดีพอ อาจจะสามารถประับความสำเร็จในการศึกษา ทางด้านนี้ได้ดี และสามารถเป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรี และสามารถนำความรู้นั้นไป พัฒนาการเรียนการสอนดนตรีในบ้านเกิดของตนเองให้ดียิ่งขึ้นได้ ถ้าบ้านเรียนกลุ่มนี้สามารถผ่านเข้ามาเรียน ในระดับอุดมศึกษาได้ ในขณะที่นักเรียนบางคนมีความสามารถส่วนตัวที่ดีกว่า เนื่องจากอยู่ในสภาพแวดล้อม

ทางดูนตรีที่ดีกว่า แต่ความมุ่งมั่นในการเรียนดูนตรีอาจจะมีน้อยกว่า ขอเพียงแค่ให้ได้มีที่เรียนก็พอ ทำให้ที่ผ่านมา มีนักเรียนบางส่วนที่สามารถผ่านเข้ามาศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัยและเข้าเรียนดูนตรีจริงๆแล้วนั้น ไม่สามารถต่อสู้กับความยากลำบากในการเรียนดูนตรีได้ และท้ายที่สุดก็ได้แต่เพียงแค่เรียนให้จบๆไป และเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้วไม่สามารถนำความรู้ความสามารถที่ควรจะได้จากสถานศึกษาไปพัฒนาวงการดูนตรีได้ หรือนำไปหาเลี้ยงชีพตนเองได้ และมีหลายคนต้องไปทำงานสายวิชาชีพอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับดูนตรี คล้ายกับว่าวางแผนการดูนตรีขาดผู้ที่คาดหวังว่าจะเป็นกำลังสำคัญในการช่วยพัฒนาวงการดูนตรีไป

สิ่งที่เกิดขึ้นคือการที่กรรมการไม่สามารถเลือกนักเรียนที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจสูง เพียงเพราะความสามารถด้านการปฏิบัติเครื่องมือเอกสารต่าง ซึ่งถ้าเขามีความสามารถมากพอ เขาอาจจะเป็นผู้หนึ่งที่จะช่วยพัฒนาวงการดูนตรีของประเทศไทยได้ในอนาคต สาเหตุส่วนหนึ่งอาจจะเป็นเพราะนักเรียนคนนั้นอยู่ต่างจังหวัดที่พัฒนาการด้านดูนตรียังไม่สูงพอ และไม่มีครุเชพะเครื่องดูนตรีที่จะช่วยแนะนำการฝึกหัดที่ดีให้ได้ทำให้เขาไม่สามารถพัฒนาฝีมือที่แฝงไปด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจที่พร้อมที่จะแสดงศักยภาพทางดูนตรีของตนเองที่มีอยู่ได้ ผลที่ออกมายังคงลุ่มเนินหลาดโคลาถือกาลที่จะได้เข้าเรียนในสถาบันดูนตรีที่เหมาะสมไปด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ว่าจยมีความตั้งใจที่จะสร้างงานสร้างสรรค์ขึ้นมา เพื่อเป็นการจัดกระบวนการข้อมูลที่เหมาะสมที่สุด ในภาระจัดทำคู่มือแนะนำการฝึกปฏิบัติสำหรับเครื่องดูนตรีอิอร์น ซึ่งเป็นเครื่องดูนตรีเอกของผู้ทำวิจัยเอง ในการเตรียมตัวสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษา เอกดูนตรีสาขาวิชา เอกดูนตรีศาสตร์ (ดูนตรีคลาสสิก) ที่จะช่วยให้ผู้ที่นำไปใช้สามารถพัฒนาการฝึกปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

วิจัยฉบับนี้จะเป็นคู่มือที่แนะนำถึงการเตรียมตัวสำหรับการฝึกปฏิบัติ ไปจนถึงการสอบปฏิบัติเครื่องมือเอกสารอิอร์นซึ่งภายในจะรวมถึงเนื้อหาด้านการพัฒนาพื้นฐาน เช่นการถือเครื่องที่เหมาะสม การวางแผนปูปากที่เหมาะสม การใช้ลม การความคุณภาพเป้า การพัฒนาคุณภาพเสียง การฝึกบันไดเสียงชนิดต่างๆ การฝึกบทเพลงบรรเลงเดี่ยวพื่อน้ำไปใช้สำหรับสอบปฏิบัติตอย่างเป็นขั้นตอนที่ผู้นำไปใช้ฝึกผ่านตามที่แนะนำไว้ได้ด้วยตนเอง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- จัดทำคู่มือสำหรับฝึกปฏิบัติอิอร์น
- ทราบถึงปัญหาระหว่างการเตรียมตัวเข้าสอบปฏิบัติของนักเรียนเครื่องมือเอกสารอิอร์น
- เผยแพร่คู่มือสำหรับฝึกปฏิบัติอิอร์น

3. ประโยชน์ของการวิจัย

- ได้จัดทำคู่มือสำหรับฝึกปฏิบัติอิอร์น
- ได้ทราบถึงปัญหาระหว่างการเตรียมตัวเข้าสอบปฏิบัติของนักเรียนเครื่องมือเอกสารอิอร์น
- ได้เผยแพร่คู่มือสำหรับฝึกปฏิบัติอิอร์น

4. สมมติฐานของการวิจัย

1. ทราบถึงการศึกษาปัญหาในการเตรียมตัวก่อนการสอบปฏิบัติเครื่องมือเอกสารของนักเรียนมัธยม
2. ทราบถึงบทเพลงที่เหมาะสมในการนำมามาใช้สอบปฏิบัติเครื่องมือเอกสารของนักเรียน
3. ทราบถึงข้อมูลจำเป็นในการจัดทำคู่มือสำหรับฝึกปฏิบัติสำหรับเครื่องมือเอกสารของนักเรียน

5. ขอบเขตของการวิจัย

เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการเล่นซอร์น ผู้มีประสบการณ์ด้านการสอนซอร์น ผู้มีประสบการณ์ด้านการเล่นซอร์นที่ผ่านการสอบปฏิบัติทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้มีประสบการณ์ในการเป็นกรรมการคุณสอบปฏิบัติ รวมทั้งการศึกษาตำราฝึกซอร์นเบื้องต้น ที่ใช้กันอยู่ทั่วไป เพื่อรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาทำงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เริ่มจากข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 ถึง 2559 งานสำรวจสมบูรณ์ในปีการศึกษา 2560

6. วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งได้เป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การเก็บข้อมูลเบื้องต้น

โดยการศึกษาข้อมูลจากตำราฝึกซอร์นต่างๆ และเริ่มสอบทานข้อมูลที่น่าจะนำมาใช้ในงานวิจัยจากผู้ที่มีประสบการณ์ เตรียมหัวข้อสัมภาษณ์งานวิจัย และเริ่มติดต่อผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์

2. การเก็บข้อมูล

สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการเล่นซอร์น และเครื่องคอมพิวเตอร์ ผู้ที่มีประสบการณ์เป็นกรรมการคุณสอบปฏิบัติทั้งระดับอุดมศึกษา และสอบปฏิบัติคัดเลือกเข้าวงดนตรี และผู้ให้ข้อมูลที่มีประสบการณ์ด้านการสอบปฏิบัติระดับอุดมศึกษา และสอบเข้าร่วมวงดนตรีต่างๆ รวมถึงเก็บข้อมูลจากตำราฝึกซอร์น และรวมรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์

3. การวิเคราะห์ และสรุป

เมื่อได้ข้อมูลครบหมดแล้ว นำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ และแยกเป็นหัวข้อต่างๆ และทำการสรุปข้อมูล และจัดทำคู่มือต่อไป

7. สรุปผลการวิจัย

ผลสรุปของงานวิจัยที่ได้แบ่งเป็นหัวข้อได้ดังต่อไปนี้

1. สิ่งที่ผู้สอบต้องรับทราบก่อนตัดสินใจเข้าเรียนเอกสารของนักเรียนในระดับอุดมศึกษา

- ต้องรู้ว่าการเรียนดูต่อไปยังจริงจัง และลึกซึ้งขึ้นนั้นต้องทุ่มเทมาก
- ต้องมีกำลังทรัพย์เพียงพอที่จะมาใช้สนับสนุนในการซื้อเครื่องดนตรี อุปกรณ์สำหรับใช้กับเครื่องดนตรี ในดูเพลง つまり รวมถึงค่าเล่าเรียน และอื่นๆ อีกด้วย
- ควรได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง บุคคลคนใกล้ตัว
- สามารถจัดเวลาในการซ้อมดนตรีอย่างสม่ำเสมอได้ตลอดการเรียนต้องพร้อมที่จะเรียนหนักซ้อมหนัก อย่างเต็มที่
 - ต้องหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา
 - ต้องฟังเพลง และดูคอนเสิร์ตให้มากขึ้นตลอดเวลา

2. ระยะเวลาที่เหมาะสมในการเตรียมตัวสำหรับสอบเข้าในระดับอุดมศึกษา

ผู้สอบควรที่จะตัดสินใจในการสอบเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ไว้ล่วงหน้า เพื่อที่จะได้มีเวลาในการเตรียมตัวสอบได้เป็นอย่างดี ระยะเวลาที่เหมาะสมในการเตรียมตัวสอบคือ อยู่ระหว่าง 6 เดือน จนถึง 1 ปีขึ้นไป หรือมากกว่า นั้น ยิ่งมีเวลาเตรียมตัวสอบมากเท่าไรก็ยิ่งดี เพื่อสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้กับผู้สอบเอง

3. การเลือกบทเพลง

การเลือกบทเพลงเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นมากๆ การเลือกบทเพลงที่ดี และเหมาะสมแก่ผู้เล่นเอง จะทำให้การสอบให้ผลลูกอกมาดีได้ บทเพลงไม่ควรเป็นเพลงที่ยากเกินความสามารถของผู้สอบมากจนเกินไป หลังจากได้บทเพลงแล้ว วางแผนในการซ้อมให้เป็นระบบที่ดี และให้ฝึกบทเพลงทั้งบท และขณะเดียวกันควรหาฟังบทเพลงที่ตนเองใช้เตรียมสอบให้คุ้นชินกับบทเพลงมากๆ ด้วย ควรเลือกบทเพลงที่ตนเองชอบ และอยากรเล่นเป็นหลัก จะทำให้การซ้อมง่ายยิ่งขึ้น

4. บทเพลงที่แนะนำ

บทเพลงที่เหมาะสมในการนำมาใช้สำหรับสอบเข้ามีมากมาย ส่วนบทเพลงที่แนะนำและเป็นที่นิยมในการนำมาใช้สำหรับการสอบคือ

Wolfgang Amadeus Mozart : Horn Concerto no.3, KV 447

Camille Saint Saens : Concertpiece for Horn and Piano Op.94

Franz Strauss : Nocturno for Horn and Piano Op.7

Richard Strauss : Horn Concerto no. 1 in Eb major Op.11

5. การควบคุมความตื่นเต้น

เรื่องของความตื่นเต้นระหว่างการสอบ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับทุกๆ คน แม้กระทั่งเมื่ออาศัยพึกเกิดความตื่นเต้นขึ้นได้เสมอเมื่อต้องบรรเลงเดี่ยวในบทเพลงที่มีความยาก แต่โดยเฉพาะคนที่เตรียมตัวมาไม่พร้อม จะยิ่งตื่นเต้นมากตั้งแต่ก่อนไปจนถึงระหว่างการสอบหรือการแสดงเลย และความตื่นเต้นนี้อาจเป็นอุปสรรค

อันใหญ่ในการที่จะทำให้เราทำการสอบปฏิบัติได้ไม่ดี ผู้สอบต้องฝึกที่จะควบคุมการตีนเต้นให้ได้ตั้งแต่ขั้นตอนในการซ้อมเตรียมตัวก่อนสอบ เช่น เล่นให้เพื่อนฟัง หรือเล่นให้บุคคลอื่นๆฟัง เพื่อเป็นการทดสอบการแสดงให้คนอื่นฟัง เพื่อทดสอบความตื่นเต้นของเราวง หรือฝึกทำ sama riti เป็นประจำ เพื่อใช้ก่อนสอบหรือแสดง หรืออีกกรณีที่เป็นทางเลือก คือท่านกล่าว หรือ ซอคโกลแลตก่อนสอบ ซึ่งมีบางคนบอกว่าจะช่วยลดความตื่นเต้นได้ และยังมีอีกหลายวิธีซึ่งเป็นสูตรพิเศษของแต่ละคนที่จะช่วยให้จิตใจสงบลงก่อนการสอบหรือการแสดงได้ แต่ท้ายสุดแล้วการเตรียมตัวซ้อมตนเองจนเกิดความมั่นใจในตัวเองในการบรรเลงเดียวให้มากที่สุดน่าจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ซึ่งจะทำให้เราสามารถควบคุมความตื่นเต้นได้ หรือทำให้ความตื่นเต้นลดลงไปได้มาก

6. การฝึกซ้อม

การฝึกซ้อมที่ดีคือหัวใจสำคัญของการสอบปฏิบัติที่ดี ผลจะออกมากได้เพียงไroy อุปกรณ์ที่การฝึกซ้อมที่ดีของบุคคลผู้นั้น ข้อเสนอแนะที่ได้คือ ซ้อมรำ ให้ดีๆ เป็นขั้นตอน และในขณะเดียวกันให้ใช้ metronome (เครื่องให้จังหวะ) และ tuner (เครื่องเทียบเสียง) ควบคู่กับการฝึกซ้อมไปด้วย จะทำให้ผู้เล่นควบคุมระดับเสียงได้มากขึ้น และเล่นได้อยู่ในจังหวะที่ถูกต้องและคงที่มากขึ้นด้วย อีกอย่างหนึ่งคือต้องเตรียมตัวสำหรับการฝึกซ้อมให้มากพออีกด้วย

7. เนื้อหาในคู่มือการฝึกซ้อม

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากตำแหน่งของห้องดนตรี ต่างประเทศ และการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล สามารถสรุปสิ่งที่จำเป็นในการนำไปใช้ในคู่มือการฝึกซ้อมดังต่อไปนี้

- ทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น
- ประวัติความเป็นมาของห้องดนตรี
- องค์ประกอบของเครื่องดนตรี
- การถือเครื่อง
- การวางแผนซ้าย และการวางแผนขวา
- การเลือกใช้ระหว่าง F horn และ Bb horn
- การหายใจ (การฝึกลม การใช้ลม)
- การウォームอัพ (warm-up)
- การฝึกบันไดเสียง
- การฝึกออกเสียง
- การฝึกการเปลี่ยนเสียงในลมเดียวแบบไม่ตัดลิ้น (Lip Slur)
- การฝึกการเปลี่ยนเสียงขั้นคุชิตแบบไม่ตัดลิ้น (Lip Trill)

- บทเพลงประเพณี solo สำหรับขอร์นที่ต้องรู้จัก
- บทเพลงประเพณีทางออร์คสตราที่ผู้เล่นขอร์นต้องรู้จัก
- การทำความสะอาด และดูแลรักษาเครื่อง
- บทเพลงแนะนำสำหรับการนำไปใช้สอบปฏิบัติ
- การเลือกเม้าท์พีซ (mouthpiece)
- การควบคุมความตื่นเต้น
- ระยะเวลาที่เหมาะสมในการเตรียมตัวสอบ
- การหาข้อมูลเกี่ยวกับขอร์นจากแหล่งข้อมูลต่างๆ

8. การอภิปรายผล

ตั้งแต่เริ่มวางแผนหัวข้องานวิจัย วางแผนสำหรับดำเนินงานวิจัยในส่วนต่างๆ การรวมรวมข้อมูล การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การจัดทำคู่มือ และการบันทึกเสียง ผลที่ได้ออกมาทั้งหมดจัดอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ เพราะข้อมูลของแต่ละส่วนมีความรวมรวมแล้ว นำมาจัดทำเป็นงานวิจัยที่สมบูรณ์ได้ตามที่วางแผนไว้ จะมีส่วนเล็กน้อยบางส่วนที่อ่อนโยนกว่าเดิมที่กำหนดไว้ เช่น ข้อมูลในเรื่องของการจัดหน้าโน๊ตเพลงสำหรับสอบ หรือการหาตัวอย่างเพลงมาฟังสำหรับการเตรียมตัวสอบปฏิบัติ เนื่องจากในสมัยที่ยังไม่มีระบบออนไลน์เทอร์เนท ในการหาโน๊ตเพลง และหาเพลงฟังนั้นยากมาก ซึ่งเป็นอุปสรรคหนึ่งในการช่วยพัฒนาการฝึกซ้อม พัฒนาฝีมือแต่หลังจากที่มีระบบออนไลน์เทอร์เนทใช้อย่างพร่ำหลาย ทำให้ปัญหานี้ลดลงไปมาก จนแทบไม่ต้องกล่าวถึงอีกเลย และปัญหาที่พบเกี่ยวกับ เนื้อหาที่จำเป็นในคู่มือฝึกขอร์น ซึ่งค่อนข้างหลายรายมาก จึงเลือกหัวข้อที่จำเป็นจริงๆ เท่านั้นก็罣ไร และหัวข้อที่จำเป็นรองลงมาผู้วิจัยได้พยายามรวมเป็นหัวข้อย่อย หรือตัดออกไปบ้าง เหลือส่วนที่จำเป็นจริงๆ อีกเรื่องคือ ข้อมูลในเรื่องของบทเพลงที่แนะนำสำหรับการสอบ จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ทำให้ทราบว่า ผู้ให้ข้อมูลแต่ละคนจะมีบทเพลงที่ตนเองเลือก และแนะนำแตกต่างกันค่อนข้างมาก จึงได้บทเพลงค่อนข้างหลายราย มากกว่าที่คิดไว้ในตอนวางแผน แต่ก็ข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดนี้ถือเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ทั้งสิ้น และผู้วิจัยก็ได้ใส่ไว้ในงานวิจัยทั้งหมด ทำให้ได้งานวิจัยที่สมบูรณ์ขึ้นมา

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

โดยทั่วไปการนำผลงานวิจัยไปใช้จริงๆ ถ้าไม่ใช่หัวข้อที่ใหญ่ๆ และเป็นที่สนใจของสังคม ก็ทำได้เพียงการนำไปเผยแพร่ในวารสาร หรือการนำเสนอในที่ประชุมสัมมนาเกี่ยวกับงานวิจัย และขอผู้ที่ทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาด้านค่าว่าหากว่าหัวข้อมูลเพื่อนำไปใช้ ซึ่งจะถูกนำไปใช้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ผู้วิจัยควรหาช่องทางอื่นที่สามารถนำไปเผยแพร่และใช้ประโยชน์ได้จริง เช่น งานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยตั้งใจที่จะนำไปใช้กับเครือข่ายผู้

สอนสอนร่วม และศิษย์เก่าของผู้วิจัย และศิษย์เก่าของ สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สาがら คณะศิลปกรรมศาสตร์ มศว ในส่วนที่เป็นครูสอนวิชาที่น้ำไปใช้กับโรงเรียนที่ตนเองสอนอยู่ วิธีนี้จะช่วยให้งานวิจัยได้เผยแพร่ไปสู่ผู้ที่ใช้ได้กทางหนึ่ง

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

สิ่งที่จะเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไปสามารถนำข้อมูล ผลตอบรับที่ได้จากการวิจัยฉบับนี้ไปพัฒนาต่อให้เป็นงานวิจัยที่รวมรวมข้อมูลเพื่อทำการผลิตตำราสำหรับฝึกสอนโดยเฉพาะที่สามารถใช้ได้ตั้งแต่ระดับเริ่มต้น จนถึงขั้นสูง ที่มีรายละเอียด คำอธิบายไว้ให้ครบถ้วน และวิธีการฝึกเทคนิคต่างๆ รวมถึงแบบฝึกหัดไว้ในเล่มเดียวแบบสมบูรณ์ได้ ซึ่งในปัจจุบันในประเทศไทย ยังไม่มีตำราสำหรับเครื่องดนตรีแต่ละประเภทที่เป็นภาษาไทย และเรียบเริงโดยคนไทยให้เข้าใจ หรือการผลิตคู่มือ หรือตัวที่เฉพาะเจาะจงที่เกี่ยวข้อง เช่น การผลิตตำราสำหรับผู้เริ่มฝึกหัดโดยเฉพาะ หรือการทำวิจัยเรื่องการควบคุมความตื่นเต้นระหว่างการสอบปฏิบัติ เป็นต้น ก็เป็นงานที่นำเสนอในการนำไปทำต่อไปในอนาคตได้

10. บรรณานุกรม

- ไชแสง ศุภะวัฒน์. (2535). สังคีตินิยม ว่าด้วย: ดนตรีตะวันตก. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ (2552). พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : บริษัทจิรพิมพ์ไทย วัฒนาพาณิช.
- ดันย ลิมปดันย. (2522). ดนตรีแห่งชีวิต. (พิมพ์ครั้งแรก). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์กราฟิคาร์ด Arnold, Denis, The New Oxford Companion to Music,(New York: Oxford University Press,1983)
- Baines, Anthony, Brass Instruments: Their History and Development,(New York: Dover Publication, 1993).
- Baines, Anthony, The Oxford Companion to Musical Instruments,(New York: Oxford University Press,1992)
- Blatter, Alfred, Instrumentation and orchestration, 2nd ed. (USA:Schirmer,1997)
- Scholes, Percy A.,The Oxford Companion to Music, Ninth edition (London: Oxford University Press, 1955)
- Tuckwell, Barry, Yehudi Menuhin Music Guides Horn, (London: Macdonald & Co,1983)